

Egy hideg szerdai napon indultunk útnak a Mókus csoporttal a Tájházba. A gyerekek már nagyon izgatottak voltak, várták a napot, mert tudták, hogy a nénik valamilyen finomsággal várnak Bennünket. A hideg szél, és a hó sem volt akadály, vidám hangulatban, jókedvűen vágunk neki a hosszú sétának. Bár az óvodába az előző héten volt a farsang, útközben mégis a farsangi dalainkat énekeltük. A gyerekek sokat meséltek útközben, elmondták ki hol lakik, az éppen kinek a háza, és mi hol található Diósdon – nagy segítség volt ez nekem, nem helybeli óvó néninek is.

Mire a Vízművekhez értünk már érezni lehetett a finom fánk illatát. A Tájházba érve az ott dolgozók kedvesen fogadtak Bennünket, meleg teával és forró fánkkal vártak minket. A gyerekeknek nagyon ízlett minden, még egy olyan kislány is duplán repetázott, aki útközben azt mondta: „Ő biztos, hogy nem fog enni a fánkból, és nem is igazán szereti.”

Miután jól belakmározottunk és megvitattuk az élet nagy dolgait a másik óvódás csoporttal elindultunk vissza az óvodába. A gyerekek kellemesen elfáradtak, és teli pocakkal még jobban aludtak, mint ahogy amúgy szoktak. Ezúton is hálásan köszönjük a kedves fogadtatást és a finom falatokat.

Reméljük, jövőre is meghívják Bennünket.

Ligeti Viktória

óvodapedagógus

Dió Óvoda, Kocsis utca